

Dit wandobject van de beeldhouwer Willem Harbers is te zien te midden van kleurige, figuratieve werken van Jef Diederens, Lataster en Lucebert. Het vraagt een kleine krachtsinspanning om alle drukte van de omgevende werken weg te denken en in rust aandacht te geven aan de vier objecten van Harbers (Rheden, 1967) die te zien zijn in de stand van Willy Schoots op de PAN Amsterdam.

Eigenlijk is het dan een verademing om dit werk te zien. Het zijn raadselachtige objectjes die niet onmiddellijk ergens mee te associëren zijn. Ze doen denken aan iets dat met elektriciteit te maken heeft, een raar soort stopcontact of stoppenkast. Het stalen vierkante doosje heeft aan de onderkant twee uitsteeksels van mooi zwart marmer. Ze lijken iets door het kastje te sturen dat er aan de bovenkant weer uit zou moeten komen, maar de witte buisjes zijn met keurige zwarte dopjes afgedicht. Het draairad aan de voorkant zou misschien de werking aan of uit kunnen zetten. De twee diagonaal geplaatste zwarte afdekdopjes erboven lijken geen betekenis te hebben. Gelukkig word ik bij het bezoek aan deze stand vergezeld door mijn dertienjarige naamgenoot en na aandachtige studie weet ze zeker dat dit de oogjes zijn.

Het is allemaal mooi gemaakt, zoals bij dure, echte machines. Maar dit machientje is niet (meer?) in werking, het is in ruste. De titel 'Girofinale' geeft nog meer raadsels. Het Italiaanse woord 'giro' betekent ronde (rondegang of reis) dus gaan de gedachten in de richting van 'laatste ronde'. Harbers heeft inmiddels twaalf versies met deze titel gemaakt.

Willem Harbers is als beeldhouwer begonnen met marmer. Hij heeft in 1994 een jaar doorgebracht in Carrarra in de marmergroeves om alles te leren over dit prachtige materiaal. De belangrijkste les uit deze jaren is dat een beeldhouwer een lange, langzame weg te gaan heeft die alleen met een enorme drive volbracht kan worden. Het werk van een beeldhouwer is precies en nauwkeurig, het resultaat moet perfect zijn. In de hierop volgende jaren is Harbers het avontuur aangegaan met andere materialen zoals staal, plastic, hout. Soms worden ze gespoten in opvallende kleuren, maar deze girofinale objecten worden in mooi witte parelmoerlak uitgevoerd.

De werken van Harbers worden ook internationaal goed ontvangen, met name in Istanbul waar hij twee galeries heeft.

Even -heel even!- ontstaat hierdoor een associatie met de Turkse kunstenares Ayse Erkmen en dan vooral haar bijdrage aan de Biënnale in Venetië, afgelopen zomer. In een grote zaal in de Arsenale maakte ze de installatie 'Plan B', dat een uniek buizenstel bevatte voor een (zogenaamd) alternatief waterplan in Venetië. Het was als het ware een complexe waterzuiveringsinstallatie waar machines als sculpturen de toeschouwers omhulden en op die manier betrokken bij het proces dat kennelijk voor schoon drinkbaar water moest zorgen.

De curator van dit Turkse project was overigens de in Nederland werkende Fulya Erdema, directeur van de Stichting Kunst in de Openbare Ruimte. Zie ook:

www.planb-venicebiennale.com

© Copyright 2012: [Elina van Tuinen-Taselaar](#).